

EXECUTIEVEN — EXÉCUTIFS

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N 90 — 2962

7 MAART 1990. — Besluit van de Vlaamse Executieve tot wijziging van de voorwaarden waaronder de kosten van de verplaatsingen van de minder-validen met een persoonlijk, individueel of geïndividualiseerd vervoermiddel door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen ten laste kunnen genomen worden

De Vlaamse Executieve,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 5, § 1, II, 4°;

Gelet op de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, inzonderheid op artikel 3, 9° en 11°;

Gelet op het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen, inzonderheid op artikel 76, eerste en tweede lid, en op artikel 94, gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 december 1967;

Gelet op het ministerieel besluit van 9 april 1964 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de lasten die voor de minder-validen voortvloeien uit de verplaatsing naar en het verblijf op de plaats die aangewezen werd voor hun beroepsopleiding, omscholing of herscholing, worden gedragen door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen, inzonderheid op artikel 4, gewijzigd bij ministerieel besluit van 17 januari 1978;

Gelet op het ministerieel besluit van 27 december 1967 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der tegemoetkomingen inzake sociale hulp op gebied van de sociale reclassering van de minder-validen, inzonderheid op de artikelen 6, gewijzigd bij ministerieel besluit van 24 juli 1978, en 11bis, ingevoegd bij ministerieel besluit van 2 juli 1975;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 mei 1969 tot vaststelling van de perken binnen en de voorwaarden onder welke de lasten die voor de minder-validen voortvloeien uit de verplaatsing naar en het verblijf op de plaats aangewezen voor hun schoolopleiding, door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen gedragen kunnen worden, inzonderheid op het artikel 4;

Gelet op het advies van de Raad van beheer van het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het absoluut noodzakelijk is onverwijld de nodige maatregelen te nemen teneinde het financieel evenwicht van het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen te verzekeren;

Op de voordracht van de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. De bepaling die voorkomt in :

1° Artikel 4, § 1, van het ministerieel besluit van 9 april 1964 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de lasten die voor de minder-validen voortvloeien uit de verplaatsingen naar en het verblijf op de plaats die aangewezen werd voor hun beroepsopleiding, omscholing of herscholing, worden gedragen door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen, gewijzigd bij ministerieel besluit van 17 januari 1978;

2° Artikel 4, § 1, van het ministerieel besluit van 23 mei 1969 tot vaststelling van de perken binnen en de voorwaarden onder welke de lasten die voor de minder-validen voortvloeien uit de verplaatsing naar en het verblijf op de plaats aangewezen voor hun schoolopleiding, door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen gedragen kunnen worden,

wordt vervangen door volgende bepaling :

« § 1. De verplaatsingen van de minder-valide door middel van een persoonlijk, individueel of geïndividualiseerd vervoermiddel kunnen slechts tot tegemoetkoming aanleiding geven op voorwaarde :

1° dat de minder-valide zich met een rolwagen verplaatst;

2° of dat hij zich verplaatst zonder vergezeld te zijn van een derde persoon, en dat uit een omstandig geneeskundig verslag blijkt dat verplaatsingen te voet van minstens 300 meter onmogelijk zijn wegens cardiorespiratoire of locomotorische aandoeningen.

De verplaatsingen door middel van een individueel vervoermiddel die niet beantwoorden aan de voorwaarden van vorig lid, kunnen aanleiding geven tot een tegemoetkoming die berekend wordt alsof het om een verplaatsing met een gemeenschappelijk vervoermiddel zou gaan. »

Art. 2. Artikel 6, § 1, enig lid, van het ministerieel besluit van 27 december 1967 houdende vaststelling van de criteria van toekenning der tegemoetkoming inzake sociale hulp op het gebied van de sociale reclassering van de minder-validen wordt aangevuld als volgt :

« In afwijking van de bepalingen van vorig lid kunnen evenwel de kosten bedoeld in artikel 1, 1° en 2° van onderhavig besluit, en die niet worden gemaakt in het raam van de functionele revalidatie, slechts tot vergoeding aanleiding geven, indien zij de verplaatsingen van de minder-valide door middel van een persoonlijk, individueel of geïndividualiseerd vervoermiddel betreffen, op voorwaarde :

1° dat de minder-valide zich met een rolwagen verplaatst;

2° of dat hij zich verplaatst zonder vergezeld te zijn van een derde persoon, en dat uit een omstandig geneeskundig verslag blijkt dat verplaatsingen te voet van minstens 300 meter onmogelijk zijn wegens cardiorespiratoire of locomotorische aandoeningen.

De verplaatsingen door middel van een individueel vervoermiddel die niet beantwoorden aan de voorwaarden van vorig lid, kunnen aanleiding geven tot een tegemoetkoming die berekend wordt alsof het om een verplaatsing met een gemeenschappelijk vervoermiddel zou gaan. »

Art. 3. Artikel 11bis, § 1, van voormeld ministerieel besluit van 27 december 1987, ingevoegd bij ministerieel besluit van 2 juli 1975, wordt vervangen door volgende bepaling :

« § 1. De minder-valide kan een tegemoetkoming bekomen in de kosten gemaakt om zich van zijn verblijfplaats naar de plaats van zijn werk, en omgekeerd, te begeven, naar rata van één reis heen en terug per dag, op voorwaarde :

- 1° hetzij dat het Rijksfonds erkend heeft dat hij wegens de aard en de ernst van zijn handicap onmogelijk gebruik kan maken van een gemeenschappelijk vervoermiddel zonder vergezeld te zijn van een derde persoon;
- 2° hetzij dat hij verplicht is gebruik te maken van een individueel vervoermiddel omwille van het feit dat hij zich met een rolwagen verplaatst, of omwille van het feit dat hij zich verplaatst zonder vergezeld te zijn van een derde persoon en dat uit een omstandig geneeskundig verslag blijkt dat wegens cardiorespiratoire of locomotorische aandoeningen, verplaatsingen te voet van minstens 300 meter onmogelijk zijn. »

Art. 4. Dit besluit treedt in werking op 1 maart 1990.

Niettemin, kan de Raad van beheer gedurende een periode van één jaar te rekenen vanaf 1 maart 1990, na advies van het Technisch-Medisch Comité en op basis van een omstandig geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat het voor de minder-valide om medische redenen onmogelijk is zich te verplaatsen met een openbaar vervoermiddel, zelfs wanneer hij vergezeld is van een derde persoon, afwijken van de bepalingen van de artikelen 1 tot 3 van onderhavig besluit.

De wijzigingen aangebracht door dit besluit zijn niet van toepassing op de minder-validen die vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit reeds genoten van een terugbetaling van hun verplaatsingen door middel van een persoonlijk, individueel of geïndividualiseerd vervoermiddel.

Art. 5. De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 7 maart 1990.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
G. GEENS

De Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin,
J. LENSSENS

—
TRADUCTION
—

—
MINISTÈRE DE LA COMMUNAUTÉ FLAMANDE
—

F 90 — 2982

7 MARS 1990. — Arrêté de l'Exécutif flamand modifiant les conditions de prise en charge par le Fonds national de reclassement social des handicapés des frais de déplacement des handicapés à l'aide d'un moyen de transport personnel, individuel ou individualisé

L'Exécutif flamand,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, notamment l'article 5, § 1er, II, 4°;

Vu la loi du 16 avril 1983 relative au reclassement social des handicapés, notamment l'article 3, 9° et 11°;

Vu l'arrêté royal du 5 juillet 1983 concernant le reclassement social des handicapés, notamment l'article 76, premier et deuxième alinéa, et l'article 94, modifié par l'arrêté royal du 22 décembre 1987;

Vu l'arrêté ministériel du 9 avril 1984 fixant les conditions dans lesquelles les charges résultant du déplacement et du séjour des handicapés au lieu fixé pour leur formation, réadaptation ou rééducation professionnelle, sont supportées par le Fonds national de reclassement social des handicapés, notamment l'article 4, modifié par l'arrêté ministériel du 17 janvier 1978;

Vu l'arrêté ministériel du 27 décembre 1987 fixant les critères d'octroi des interventions d'aide sociale en matière de reclassement social des handicapés, notamment l'article 6, modifié par l'arrêté ministériel du 24 juillet 1978 et l'article 11bis, inséré par l'arrêté ministériel du 2 juillet 1975;

Vu l'arrêté ministériel du 23 mai 1989 fixant les limites et conditions dans lesquelles les charges résultant du déplacement et du séjour des handicapés au lieu fixé pour leur éducation scolaire peuvent être supportées par le Fonds national de reclassement social des handicapés, notamment l'article 4;

Vu l'avis du Conseil de gestion du Fonds national de reclassement social des handicapés;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 9 août 1980;

Vu l'urgence;

Considérant qu'il s'impose de prendre sans tarder les mesures nécessaires à l'effet d'assurer l'équilibre financier du Fonds national de reclassement social des handicapés;

Sur la proposition du Ministre communautaire de l'Aide sociale et de la Famille;

Après en avoir délibéré,

Arrête :

Article 1er. La disposition figurant à :

1° l'article 4, § 1er, de l'arrêté ministériel du 9 avril 1964 fixant les conditions dans lesquelles les charges résultant du déplacement et du séjour des handicapés au lieu fixé pour leur formation, réadaptation ou rééducation professionnelle, sont supportées par le Fonds national de reclassement social des handicapés, modifié par l'arrêté ministériel du 17 janvier 1978;

2° l'article 4, § 1er, de l'arrêté ministériel du 23 mai 1969 fixant les limites et conditions dans lesquelles les charges résultant du déplacement et du séjour des handicapés au lieu fixé pour leur éducation scolaire peuvent être supportées par le Fonds national de reclassement social des handicapés,

est remplacée par la disposition suivante :

« § 1er. Les déplacements du handicapé à l'aide d'un moyen de transport individuel ou individualisé ne peuvent donner lieu à une intervention qu'à condition :

1° que le handicapé se déplace en chaise roulante;

2° qu'il se déplace sans être accompagné d'une tierce personne et qu'il résulte d'un rapport médical circonstancié qu'il ne peut effectuer des déplacements à pied d'au moins 300 mètres pour cause d'affections cardiorespiratoires ou locomotrices.

Les déplacements à l'aide d'un moyen de transport individuel qui ne répondent pas aux conditions de l'alinéa précédent, peuvent donner lieu à une intervention qui est calculée comme s'il s'agissait d'un déplacement à l'aide d'un moyen de transport en commun. »

Art. 2. L'article 6, § 1er, alinéa unique, de l'arrêté ministériel du 27 décembre 1967 fixant les critères d'octroi des interventions d'aide sociale en matière de reclassement social des handicapés, est complété comme suit :

« Par dérogation aux dispositions de l'alinéa précédent, les frais visés à l'article 1er, 1° et 2°, du présent arrêté et qui ne sont pas exposés dans le cadre de la rééducation fonctionnelle, ne peuvent donner lieu à intervention que s'ils résultent des déplacements d'un handicapé à l'aide d'un moyen de transport personnel, individuel ou individualisé, à condition :

1° que le handicapé se déplace en chaise roulante;

2° qu'il se déplace sans être accompagné d'une tierce personne et qu'il résulte d'un rapport médical circonstancié qu'il ne peut effectuer des déplacements à pied d'au moins 300 mètres pour cause d'affections cardiorespiratoires ou locomotrices.

Les déplacements à l'aide d'un moyen de transport individuel qui ne répondent pas aux conditions de l'alinéa précédent, peuvent donner lieu à une intervention qui est calculée comme s'il s'agissait d'un déplacement à l'aide d'un moyen de transport en commun. »

Art. 3. L'article 11 bis, § 1er, de l'arrêté ministériel précité du 27 décembre 1967, inséré par l'arrêté ministériel du 2 juillet 1975, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Le handicapé peut obtenir une intervention dans le frais exposés pour se rendre du lieu de sa résidence au lieu de son travail et inversement, à raison d'un aller et retour par jour, à condition :

1° soit, que le Fonds national ait reconnu qu'en raison de la nature et de la gravité de son handicap, il se trouve dans l'impossibilité d'utiliser un moyen de transport en commun sans être accompagné d'une tierce personne;

2° soit, qu'il est obligé de se déplacer à l'aide d'un moyen de transport individuel du fait qu'il se déplace en chaise roulante ou parce qu'il se déplace sans être accompagné d'une tierce personne et qu'il résulte d'un rapport médical circonstancié qu'il ne peut effectuer des déplacements à pied d'au moins 300 mètres pour cause d'affections cardiorespiratoires ou locomotrices. »

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 1er mars 1990.

Toutefois, le Conseil de gestion peut déroger aux dispositions des articles 1er à 3 du présent arrêté pour une période d'un an prenant cours le 1er mars 1990, après avis du Comité médico-technique et sur base d'une attestation médicale circonstanciée certifiant que, pour des raisons médicales, le handicapé se trouve dans l'impossibilité de se déplacer à l'aide d'un moyen de transport en commun, même s'il est accompagné d'une tierce personne.

Les modifications apportées par le présent arrêté ne sont pas applicables aux handicapés qui bénéficiaient déjà, avant l'entrée en vigueur du présent arrêté, du remboursement de leurs déplacements à l'aide d'un moyen de transport personnel, individuel ou individualisé.

Art. 5. Le Ministre communautaire de l'Aide sociale et de la Famille est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 7 mars 1990.

Le Président de l'Exécutif flamand,
G. GEENS

Le Ministre communautaire de l'Aide sociale et de la Famille,
J. LENSSENS